

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibus, Causis, Atque Exitu Persequutionum,
Quas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Ex ijs rebus quas tollere haeretici & schismatici molu[n]tur, palàm esse
quòd veram pietatem per eos diabolus persequatur. Cap. 50.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

Ex ijs rebus quas tollere heretici & schismatici moluntur, palam esse quod veram pietatem per eos persequatur diabolus. CAPVT L.

VT autem non esset obscurum quid potissimum per suos satellites persequeretur diabolus, non sacerdotium modò & ecclesiasticum magistratum delere conatus est, verumetiam templa subuertere, altaria radere, sacras imagines confringere, codices sacros ignibus tradere, summo illi semper in studio fuit. Quæ quid aliud loquuntur nostris in hostibus, quam apertum pietatis odium cultusq; diuini? Nam quod ad ipsa imprimis templa pertinet, constat ea domos esse orationum, quæ videlicet eum ad vsum proprie constructæ sint, vt illic Deus Opt. Max. coleretur. Etenim etsi alijs quoque locis precetur Christianus vtiliter, & vbique leuandæ sint puræ ad Deum manus, tamẽ & ipsa loci commonitio efficit, vt sacris in templis magis id libeat, atque in studium orandi incumbatur alacrius, & propter confluentem multitudinem, accedit vnus ardor proximos: & ipsa postremò ecclesiæ fides atque oratio ad id plurimum confert, vt qui ea loca quippiam petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse lætetur. Liceat igitur hos templorum euersores ijsdem prope verbis cõuenire, quibus olim Opratus Parmenianum compellauit: Dicite, fratres, quid vobis fecerat locus? quid ipsi parietes? vt ista paterentur? An quia illic rogatus est Deus? An quia illic laudatus est Christus? an quia illic inuocatus est Spiritus sanctus? An quia vobis absentibus illic propheta & sancta euãgelia recitata sunt? An quia illic fratrum iam dudum litigantium concordauerant mentes? Ex quo perspicitur eos qui templa studet euertere, non modò in Deum qui in illis colitur, iniurios esse, verum etiam pios omnes, quantum in ipsis est situm, grauissimo animarum damno afficere crudeliterq; persequi. Quid autem tam est sacrilegum quam altaria Dei (in quibus & ipsi aliquando obtulerunt) frangere, radere, remouere? In quibus, ait Opratus, vota populi & mēbra Christi portata sunt, quo Deus omnipotens inuocatus sit, quo postulatus descendit Spiritus sanctus: vnde à multis pignus salutis æternæ, & tutela fidei, & spes resurrectionis accepta est. Altaria, inquam, in quibus fraternitatis munera nõ iussit Saluator poni, nisi quæ essent de pace cõdita. Quod deinde nullas conspiciant aut Christi

*Lib. 6. cõtra
Parmenianũ*

DE VARIIS PIORVM

aut cultorum eius imagines patiuntur, quoniam alio pertinet quam ut neque Christi, neque fidelissimorum eius seruorum aliquando meminerimus, neque illos quo decet honore prosequamur? Quæ res nullum quidem aut Christo redemptori aut beatis spiritibus detrimentum affert, sed Christianum populum magnis priuat spiritualium fructuum emolumentis. Quod enim Christi mediatoris nostri sæpissimè recordemur, quod eius inuictissimos seruos meritis celebremus laudibus, non id illis vtile est, qui bonorum nostrorum non egent, sed nobis qui beata hac societate & cõmunicatõ gaudemus, mirè est frugiferum. Quid igitur aliud est sacrilega & insana confractio venerandarum imaginum, quam grauissima populi fidelis persecutio? qua hoc molitur profecto diabolus, ut ab illa cælesti Hierusalẽ, obliuione primò omnes, deinde & contẽptu separemur. Si enim nõ hoc principio actum esset, cur cæteris reiectis suorum ipsi tulissent atque effinxissent imagines? Scribit enim Bohemos Aeneas Syluius Christi quidem & sanctorum imagines aspicere diutius nequaquam potuisse: at sanguinarium illum crudelissimumque ducem suum Giskam, imagine cõstituta, & mortuum magnis honoribus affecisse. Non cõmemoro cætera, quoniam hic pro instituto breues esse debemus. Quid iam loquar de sacris codicibus, quos ut veteres olim hæretici, ita modò isti ignibus haud rarò concremarunt. Hoc quem sapiat spiritum, qui non intelligit, parum is sapere & iudicare videtur. Etenim hoc eodem spiritu Gentiles antea cum abolere vnus Dei Christi que memoriam, & Christianis agrè facere niterentur, sacros libros studiosè exquirebant, conquisitosque cremabant. Vnde & apud Prudentium sic martyrem Vincentium iudex alloquitur:

*Saltem latentes paginas
Librosque opertos detege,
Quo secta prauum seminans
Iussis remetur ignibus.*

Quod sanctissimo viro quàm graue visum sit, consequentibus verbis expressum est:

*His martyr audiis, ait
Quem tu maligne mysticis
Minitaris ignem litteris
Elagrabis ipse hoc iussit*

*Romphaea nam caelestium
Vindex erit voluminum
Tanti veneni interpretem
Linguam perurens fulmine.*

Dubium non est igitur, quin ea qui faciunt pietatis se hostes esse, piorumq; omnium factis profiteantur. Quos proinde cur iugere vereamur illis, de quorum impia crudelitate prophetæ verbis ea conscripta deploratio est? Deus venerunt *Psal. 78.* Gentes in hæreditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt Hierusalem in pomorum custodiam, posuerunt morticina feruorum tuorum escas volatilibus cæli, carnes sanctorum tuorum bestijs terræ. Ac rursus in alio *Psal. 79.* Psalmo: Cibabis nos pane lachrymarum, & potum dabis nobis in lachrymis in mensura. Posuisti nos in cōtradictionem vicinis nostris, & inimici nostri subsannauerunt nos. Et infra de ecclesiæ vinea loquitur & queritur: Exterminauit eam aper de sylua, & singularis ferus depastus est eam. Sed non dubitans Propheta piissimus, grauissimis hisce malis remedium afferri diuina virtute posse: Deus, inquit, virtutum conuertere, respice de cælo & vide, & visita vineam istam. Incensa igni & suffossa, ab increpatione vultus tui peribunt. Alio quoq; in Psalmo persecutorum hostiumq; nostrorum superbiam, atrocitatem sacrilegam, & delendæ religionis studium, pulchrè diuinus Psalter expressit: Leua, inquit, manus tuas in superbias eorum, quanta malignatus *Psal. 73.* est inimicus in sancto? Et gloriati sunt qui oderunt te in medio solennitatis tuæ, posuerunt signa sua, & non cognouerunt sicut in exitu super summum. Quasi in sylua lignorum securibus exciderunt ianuas eius in idipsum, in securi & ascia deiecerunt eam. Incenderunt igni sanctuarium tuum in terra, polluerunt tabernaculum nominis tui. Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul; Quiescere faciamus omnes dies festos diei à terra. Signa nostra non vidimus, iam non est propheta, & nos non cognoscet amplius. Usquequo Deus improperabit inimicus, irritat aduersarius nomen tuum in finem?

*Ex ipso persequendi modo & imitatione superioris ætatis
persecutorum, elucere facile quo spiritu nostri
persecutores agitentur.*

CAPVT LI.

O S

Quan-